

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: **M. Y.**, státní příslušnost Ukrajina
zastoupen advokátem Mgr. Radimem Strnadem
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2016, č. j. MV-158422-4/SO-2013

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2016, č. j. MV-158422-4/SO-2013, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 12 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Radima Strnada, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 2. 7. 2016 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2016, č. j. MV-158422-4/SO-2013, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

předchozímu prvostupňovému rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 15. 11. 2013, č. j. OAM-28270-15/DP-2013 a toto bylo zároveň potvrzeno. Žalobce pobýval v období od 24. 10. 2011 do 31. 7. 2013 na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast právnické osobě. Dne 5. 6. 2013 podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Z výsledku žalobce učiněného v rámci správního řízení vyplynulo podle názoru prvostupňového správního orgánu, že žalobce nikdy v minulosti funkci jednatele společnosti PLITREAL, s.r.o. fakticky nevykonával. Na základě těchto zjištění prvostupňový správní orgán dovodil, že je naplněn důvod pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a odst. 3, ve spojení s ust. § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), v návaznosti na ust. § 56 odst. 1 písm. j) tohoto zákona. Žalobce přestal splňovat podmínku pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka jeho pobytu na území v podobě neplnění účelu povoleného pobytu v minulosti. Žalovaný v rámci odvolacího řízení setrval na shodných skutkových a právních závěrech jako prvostupňový správní orgán.

II. Obsah žaloby

2. V rámci žalobního návrhu žalobce namítal, že odvolací správní orgán při přezkumu napadeného rozhodnutí nepostupoval zcela ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu, neboť předmětem přezkumu v odvolacím řízení není jen přezkum odvoláním napadeného vlastního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nýbrž i přezkum řízení před správním orgánem prvního stupně, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného však nevyplývá, že by se odvolací orgán zabýval i řízením před správním orgánem prvního stupně. V tom žalobce spatřuje nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
3. Žalobce dále namítal ve vztahu k tvrzení žalované, že mělo být v řízení prokázáno, že žalobce činnost jednatele ve společnosti PLITREAL, s.r.o. fakticky nevykonával, že žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla výčet zákonných ustanovení, které mají definovat činnost jednatele, nicméně tato zákonná ustanovení vychází z občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, které vstoupily v platnost od 1. 1. 2014, tedy v době, kdy už žalobce funkci jednatele ve společnosti PLITREAL, s.r.o. nevykonával. Právě na základě těchto zákonných ustanovení učinila žalovaná závěr, že žalobce neměl vykonávat žádnou z činností, které jsou s výkonem funkce jednatele spojeny. Takový závěr nevychází ze zákonných ustanovení, které byly platné v době, kdy žalobce vykonával funkci jednatele společnosti.
4. Žalobce dále obecně k dané věci uvedl, že správní orgán není nadán pravomocí k tomu, aby hodnotil vztahy mezi obchodní společností a jednatelem. Vztah obchodní společnosti a jednatele je ryze soukromoprávním vztahem, přičemž v době, kdy žalobce působil jako jednatel společnosti PLITREAL, s.r.o. spočívala veřejná ingerence v zákonem vymezené funkci jednatele upravené zejména v § 66 a § 133 – 136 obchodního zákoníku. V ostatním bylo na uvážení stran tohoto vztahu, jakým způsobem budou svůj vzájemný vztah naplňovat. Podstatné je, zda žalobce výkonem funkce naplnil očekávání a představy společnosti PLITREAL s.r.o. Žalobce dále namítal, že v řízení nebylo prokázáno, že by funkci jednatele skutečně neplnil a nelze ani dovodit, že by žalobce neplnil účel pobytu.

III. Vyjádření žalované

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí již zákon o obchodních korporacích a nový občanský zákoník účinnosti nabyl, odkaz na zákonná ustanovení tohoto zákona vztahující se k výkonu funkce jednatele nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, neboť se nejedná o povinnosti, které by před nabytím účinnosti tohoto zákona žalobce jako jednatel společnosti s ručením omezeným neměl. Tyto povinnosti byly totiž obdobně upraveny již v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníku, účinném do 31. 12. 2013. Dále žalovaná poukázala v této souvislosti na znění ust. § 194 odst. 1, § 195 odst. 1 a § 196 zákona o obchodních korporacích a na ust. § 133 odst. 1, § 134 a § 135 odst. 1 obchodního zákoníku. Dále uvedla, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nepostačuje, aby byl cizinec pouze formálně zapsán v obchodním rejstříku jako jednatel, ačkoliv tuto činnost fakticky nevykonává. Správní orgán je z povahy věci nadán pravomocí hodnotit vztahy mezi obchodní společností a jednatelem do té míry, aby mohl zjistit, zda cizinec funkci jednatele fakticky vykonává či je jako jednatel formálně zapsán v obchodním rejstříku.

IV. Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
7. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
8. V první žalobní námitce žalobce dovozoval z textu napadeného rozhodnutí ve znění: „napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. a zákonem č. 326/1999 Sb., a obsahuje řádné odůvodnění“, že žalovaný nepřezkoumal v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu řízení předcházející vydání prvostupňového správního rozhodnutí, ale pouze prvostupňové správní rozhodnutí samotné. K této žalobní námitce uvádí soud následující.
9. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu platí, že odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
10. Žalobcem poukazovaný text je obsažen v závěrečné části odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž samotné odůvodnění obsahuje rovněž úvahy týkající se přezkumu správního řízení, které předcházelo vydání prvostupňového správního rozhodnutí. Tato skutečnost je zachycena v textu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde žalovaná rekapituluje podrobným způsobem prvostupňové správní řízení. V rámci uplatněné žalobní námítky žalobce nijak nebrojí (a bylo tomu tak i v rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí) proti případným procesním vadám a tyto nijak nespecifikuje. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As

56/2007 – 71, publ. ve Sbírce NSS č. 1580/2008 vyplývá, že správní řád zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové správní rozhodnutí přezkoumáváno. Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích podmínek věnovat základním zásadám správního řízení je limitována skutečnostmi, které jsou ze spisu zjevné. V rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 7 As 8/2016 – 37 Nejvyšší správní soud zdůraznil, že základním předpokladem efektivního správního řízení je vzájemná součinnost a spolupráce správního orgánu a účastníků řízení. Za shora popsáného stavu, kdy žalobce v rámci správního řízení neuplatnil přes výzvu žádné konkrétní námitky, nebylo povinností žalovaného se podrobněji zabývat dosavadním průběhem správního řízení nad rámec, jak tomu v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí učinil. Uplatněná žalobní námitka je proto nedůvodná.

11. V další žalobní námitce žalobce namítal, že správní orgán není nadán pravomocí k tomu, aby hodnotil vztahy mezi obchodní společností a jejím jednatelem, neboť tento vztah má soukromoprávní charakter, ingerence veřejné moci spočívá pouze v zákonném vymezení funkce jednatele, uvedené zejména v ust. § 66, 133 a 136 obchodního zákoníku. Podstatné pro danou věc není, jak výkon funkce jednatele vnímal a hodnotil správní orgán, ale jak odpovídala očekáváním a představám společnosti PLITREAL, s.r.o.
12. K této námitce uvádí soud následující. Správní orgány nijak nepřekročily své oprávnění, pokud se zabývaly činností žalobce pouze z hlediska plnění účelu pobytu. Správní orgány kladly při pohovoru žalobci otázky týkající se praktického chodu společnosti, které jednatel, pokud se aktivním způsobem podílí na chodu společnosti, ví. I když Ministerstvo vnitra, ani žalovaná nevykonávají kontrolní činnost na úseku zaměstnanosti, přesto si mohou i při výkonu vlastní působnosti nepochybně učinit úsudek o povaze činnosti vykonávané cizincem [§ 57 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Podle zákona o pobytu cizinců je ministerstvo mj. oprávněno posuzovat, zda cizinec plní účel, pro který bylo vízum uděleno. Je-li tímto účelem podnikání, může si ministerstvo nepochybně učinit úsudek o tom, zda činnost žalobce je podnikání či nikoliv. Ohledně plnění účelu pobytu v souvislosti s žádostí o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, došla soudní praxe ke stěžejním závěrům: *„Plnění účelu, pro který bylo vízum uděleno, je ve smyslu § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky nutno v případě, že vízum bylo uděleno za účelem podnikání, rozumět faktické vykonávání podnikatelské činnosti; nestačí mít pouhé oprávnění podnikatel (např. mít živnostenské oprávnění), není-li podnikatelská činnost fakticky vykonávána.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011 – 81). Fakticitu výkonu deklarovaného účelu dlouhodobého pobytu Nejvyšší správní soud zdůraznil ve skutkově podobné věci ze dne 21. 10. 2015, č. j. 3 Azs 160/2015 – 40: *„Plnění účelu pobytu nemůže být doloženo pouze tím, že je někdo zapsán (zde jako statutární orgán společnosti) v obchodním rejstříku. Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území ČR vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti zde musí být skutečně vykonávány (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 4 As 165/2013 – 50).“* Z citované judikatury tedy jednoznačně vyplývá, že formální zapsání do příslušných rejstříků nestačí, podnikatelská činnost musí být vykonávána fakticky, přičemž zda tomu tak je, je oprávněn zjišťovat a posuzovat správní orgán.

13. Žalobce dále namítal, že v rámci správního řízení nebylo prokázáno, že by funkci jednatele společnosti PLITREAL, s.r.o. skutečně neplnil. Žalobce popírá, že by uvedenou funkci nevykonával a že by neplnil účel povoleného pobytu. K této žalobní námitce uvádí soud následující. Jak bylo shora při řešení předchozí žalobní námítky uvedeno, judikatura Nejvyššího správního soudu zcela jednoznačně dovodila důraz na fakticitu výkonu deklarovaného pobytu dlouhodobého pobytu, přičemž platí, že plnění účelu pobytu nemůže být doloženo pouze tím, že je někdo zapsán (např. jako statutární orgán společnosti) v obchodním rejstříku, přičemž pokud by podnikatelská činnost nebyla na území ČR fakticky vykonávána, došlo by k obcházení smyslu a pravidel zákona, přičemž zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, např. dlouhodobým podnikáním a činnost musí být skutečně vykonávána. Krajskému soudu v Brně je z jeho rozhodovací činnosti známo, že se zdejší soud již opakovaně zabýval obdobnými případy, kdy žalobce – cizinec rozporoval závěr žalovaného, že činnost jednatele společnosti nebyla jednotlivými žalobci vykonávána, tito byli pouze formálně zapsáni jako jednatelé, příp. společníci, přičemž v rámci správních řízení bylo zjištěno, že žalobci žádnou faktickou činnost, která by odpovídala postavení statutárního orgánu ve společnosti nevykonávali, ve většině případů nevykonávali pro společnost práci žádnou, v jednom případě šlo sice o výkon práce pro společnost, ovšem nikoliv ve funkci jednatele, jak bylo deklarováno, ale činnost spočívala ve faktickém výkonu výkopových prací (jedná se např. o rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2016, č. j. 30 A 64/2014 – 52, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 31 A 51/2015 – 38, ze dne 31. 8. 2017, č. j. 29 A 123/2015 – 62, ze dne 31. 8. 2017, č. j. 30 A 139/2016 – 79, ze dne 1. 3. 2018, č. j. 62 A 65/2016 – 74). Krajský soud v Brně v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu ve věcech, kdy jednotliví žalobci zcela prokazatelně nevykonávali buď vůbec žádnou činnost pro společnost a kdy jeden z žalobců práci vykonával, ovšem zcela jiného charakteru, než v pozici jednatele společnosti, přisvědčil žalované, že účel povoleného pobytu musí být vykonáván fakticky, nikoliv pouze formálně zapsáním do příslušného rejstříku.
14. Nyní projednávaná věc se však zásadním způsobem skutkově liší od shora zmiňovaných případů. Správní orgány v nyní řešené věci opřely svoje zjištění o dva výsledky žalobce provedené dne 30. 11. 2012 v řízení o povolení k trvalému pobytu a dne 1. 10. 2013 v řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu pod sp. zn. OAM-11455-10/TP-2013. V souvislosti s prvním výsledkem ze dne 30. 11. 2012 prvostupňový správní orgán i žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí uvedli, že „...účastník řízení, že neví, jestli společnost PLITREAL, s.r.o. vlastní nějaké nemovitosti, že neví, u které banky má tato společnost účet, že všechno jde přes pana P. O. – společníka PLITREAL, s.r.o., účastník řízení jako jednatel uvedl, že neví, zda je společnost PLITREAL plátcem daně z příjmů právnických osob, neví, zda je tato společnost plátcem daně z přidané hodnoty, vše ví asi pan O., neví jistě, zda má tato společnost zřízenou dozorčí radu, valné hromady nejsou svolávány, se všemi ostatními jednatelem se nikdy nesešel, on volá pouze panu O.“. Ve vztahu k druhému výsledku žalobce ze dne 1. 10. 2013 správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, že „...V průběhu výsledku účastník řízení do protokolu uvedl, že v současnosti podniká jako osoba samostatně výdělečně činná, že jako jednatel společnosti PLITREAL pouze sháněl lidi a práci a jinak nic. Činnost jednatele ukončil, protože nemohl sehnat lidi, nebyla práce.“. Na základě takto vyličených obsahů výsledků žalobce správní orgány uzavřely, že z těchto výsledků mělo jednoznačně vyplynout, že žalobce nikdy v minulosti funkci jednatele společnosti PLITREAL, s.r.o. fakticky nevykonával.

Prvostupňový správní orgán dále ocitoval povinnosti jednatele společnosti s odkazem na ust. § 134 a 135 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, žalovaný pak namísto toho odcitoval obdobnou úpravu z ust. § 164 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku a z § 194 odst. 1, 195 odst. 1 a 196 zákona o obchodních korporacích. Žalovaný pak uzavřel, že žalobce nevykonával žádnou z činností, které jsou s výkonem funkce jednatele podle zmiňovaných ustanovení občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích s výkonem funkce jednatele spojeny. Z žalovaným citovaných ustanovení těchto zákonů vyplývá, že statutárním orgánem společnosti je jeden nebo více jednatelů, že člen statutárního orgánu může zastupovat právnickou osobu ve všech záležitostech, že jednatelem přísluší obchodní vedení společnosti, přičemž má-li společnost více jednatelů, kteří tvoří kolektivní orgán, vyžaduje se k rozhodnutí o obchodním vedení společnosti souhlas většiny z nich, ledaže společenská smlouva určí jinak a že jednatel zajišťuje řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vedení seznamu společníků a na žádost informuje společníky o věcech společnosti.

15. V rámci citovaných výsledků však žalobce uváděl i zcela jiné skutečnosti, než jak jsou zachyceny v odůvodnění citovaných správních rozhodnutí, přičemž tyto žalobcem vyličené skutečnosti správní orgány neuvedly a nezabývaly se jimi ve vztahu k použitému právnímu rámci posouzení činnosti žalobce. V případě prvního výsledku jde o následující skutečnosti. Žalobce potvrdil, že je v pozici jednatele společnosti PLITREAL, s.r.o., přičemž v této pozici podepisuje smlouvy s obchodními partnery PLITREALU, uvedl, že v době výsledku spolupracuje s firmou L. K., žalobce má k dispozici razítko společnosti, smlouvy za společnost podepisuje svým podpisem a otiskem razítka společnosti. Ve společnosti PLITREAL funguje více jednatelů, přičemž každý z nich má na starosti jinou oblast činnosti společnosti. Tato společnost se zabývá mnoha oblastmi činnosti, jako např. stavby, úklidy apod., přičemž každý z jednatelů má na starosti „svoje“ lidi a zbývají se stavbami. Žalobce jezdí a kontroluje lidi, smlouvy, přičemž při této činnosti žalobci nikdo žádné úkoly nedává. Jezdí kontrolovat pracovníky na stavbě a vykonává práci pro společnost i prostřednictvím počítače. Žalobce rovněž znal z paměti identifikační číslo společnosti PLITREAL (292 73 935) a dále uvedl, že činnost pro společnost PLITREAL vykonává pět nebo šest dnů v týdnu, společnost má adresu v Brně – Husovicích na Dukelské třídě 115/34, kde je sídlo firmy, tam je paní V. F., která přebírá poštu, tu přeposílá do Olomouce, kde je paní T., která vede účetnictví. Pokud je potřeba se sejt s zaměstnanci, příp. dalšími jednatelem firmy, schází se s nimi žalobce na uvedené adrese. Žalobce dále uvedl, že společnost zaměstnance nemá, spolupracuje pouze s živnostníky, brigádníky – Ukrajinci, Rumuny, Bulhary. Žalobce rovněž uvedl, že společnost má 38 jednatelů, výslovně z nich jmenoval čtyři jednatele. Rovněž uvedl nejen současné obchodní partnery společnosti PLITREAL, ale i předchozí. Dále také uvedl, že má podepsanou smlouvu jednatele, podle ní vykonává pro společnost činnost a dostává za ni odměnu. Žalobce rovněž vyplácí částky spolupracujícím osobám. Rovněž uvedl, že vedení účetnictví společnosti PLITREAL je pověřen P. O. a paní T., pokud je potřeba jednat s ostatními jednatelem společnosti, pak žalobce většinou volá P. O., přičemž se setkají a záležitosti vyřeší. U výsledku dne 1. 10. 2013 žalobce kromě toho, co je uvedeno v rámci rekapitulace jeho výpovědi v odůvodnění správních orgánů, také vypověděl, že činnost jednatele společnosti PLITREAL vykonával od poloviny roku 2011 do poloviny roku 2013. Za svoji činnost pobíral odměnu, pro společnost sháněl lidi – živnostníky, smlouvy s nimi podepisoval za společnost PLITREAL žalobce, uvedl, že ve společnosti PLITREAL

vedl účetnictví P. O. a paní T. z Olomouce a rovněž odpověděl na dotaz ohledně hospodářského výsledku společnosti PLITREAL v roce 2012.

16. Ze shora uvedené rekapitulace části výpovědi žalobce a jejich zachycení v odůvodnění napadených správních rozhodnutí vyplývá, že se správní orgány nezabývaly nikoliv nepodstatnou částí výpovědi žalobce, v níž se konkrétním způsobem vyjadřoval o svém působení ve funkci jednatele společnosti PLITREAL, s.r.o. Soudem poukazované části výpovědi žalobce nebyly správními orgány žádným způsobem hodnoceny ve vztahu k jimi uváděné právní úpravě postavení a činnosti jednatele ve společnosti s ručením omezeným. Došlo tak k porušení ust. § 50 odst. 4 správního řádu, podle něhož platí, že pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Jedná se o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
17. Soud na základě uvedeného zjištění zrušil napadené rozhodnutí žalované postupem podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., podle něhož platí, že soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Při novém rozhodování o věci zohlední správní orgán veškerý obsah výsledků žalovaného, jak mu ukládá ust. § 50 odst. 4 správního řádu.
18. Žalobce dále namítal, že žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla výčet zákonných ustanovení, které mají definovat činnost jednatele, nicméně tato zákonná ustanovení vychází z občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, které vstoupily v platnost od 1. 1. 2014, tedy v době, kdy už žalobce funkci jednatele ve společnosti PLITREAL nevykonával. Právě na základě těchto zákonných ustanovení učinila žalovaná závěr, že žalovaný funkci jednatele ve společnosti PLITREAL, s.r.o. nevykonával. Tuto námitku soud shledává důvodnou, uvedené pochybení uznává v písemném vyjádření k žalobě i žalovaný. Správní orgán v dalším řízení posoudí výsledky žalobce a všechny ostatní shromážděné důkazy podle příslušných zákonných ustanovení účinných v době rozhodné pro posouzení činnosti žalobce.

V. Náklady řízení

19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu zástupce Mgr. Radima Strnada za zastupování v řízení před krajským soudem, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé – podání žaloby) dle § 7, 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč); a dále o náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 1 428 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty. Žalobci byla dále usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 10. 2016, č. j. 10 A 106/2016 – 24 uložena povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na

přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč. Rovněž tato částka tvoří náklady řízení ve věci úspěšného žalobce. Celkem se tedy jedná o částku 12 228 Kč, přičemž ke splnění uvedené povinnosti byla žalované stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu